

Advent

Door Hein Walter, geschreven ter gelegenheid
van het concert door Kamerkoor Vocoza op 2 en 3 december 2017
Peter Ketel vertolkte de rol van de spreker, de engel Gabriël.

Vocoza zingt:

Matin Responsory – G.P da Palestrina – 3.00

1. Levavi

Tafeltje en stoel. Bureaulampje. Op een verhoging,
zodat hij zittend te zien is.

Op het toneel staan vier grote kandelaars.

De spreker doet het lampje aan.

Hij staat op van zijn stoel,

steekt een kaars aan, de eerste van vier.

Hij gaat weer zitten en begint.

[SPOT AAN](#)

*Ad te levavi animam meam,
mijn ziel verlangt naar u, mijn God.*

Zouden dat uw woorden kunnen zijn? (Spreker kijkt even de zaal in)

Het lijkt een uitroep die niet past in de snelle wereld van computers,
deze tijd van moderne communicatie apparaten,
maar het is juist de meest snelle communicatie
die u zich maar voor kunt stellen.

U hoeft *God* maar te verlangen en Hij is er.

Geen stekkers, geen bits per seconde, maar tijdloos.

Verlangt u niet, dan blijft Hij onveranderlijk Hij die is,

maar bent u wel in bepaalde zin voor Hem onbereikbaar.

Wonderlijk?

De mens noemt zaken wonderlijk
als hij ze niet kan doorgronden.

Dat is een van zijn zwakheden,
een zwakheid die hij overigens zelf ziet als intelligentie.

De spreker staat op en loopt opzij.

Geloof u in engelen?

Ik ben de verkondiger, de boodschapper.

Moslams noemen me Djibriel,
Christenen kennen me als Gabriël.
Waar zijn mijn vleugels, hoor ik u denken,
en waar is mijn androgyn gezicht?
U moet weten, ik kan mij in elke gedaante openbaren.
Vandaag ben ik zo, een man, grijs van jaren.
Wees niet bang, wees gegroet.

Als ik hier met vleugels zou staan en u zou verblinden
met mijn Liefde, dan zou u denken aan een truc.
Want zo is de moderne mens,
u gelooft niet in onbegrijpelijke zaken
en verdoet veel van uw tijd met het bedenken van verklaringen.

Maar wij, Engelen, hebben geduld en passen ons aan.
Ik ben hier bovendien niet om indruk te maken met mijn uiterlijk,
dat laat ik liever over aan Lucifer.

De spreker loopt weer terug en gaat weer zitten.

Ik ben hier om te doen wat in mijn aard ligt, aankondigen.

Zoals ik bij Zacharias de geboorte van Johannes de Doper aankondigde,
bij Maria de komst van Jezus en daarna bij vele mensen
boodschappen in het geweten heb gefluisterd,
zo heb ik vandaag een boodschap aan u.

Ik kondig de toekomst aan.

Uw ziel, *ja u hebt er een*, en uw geest, *die hebt u ook*,
worden vervuld.

Het verleden zal van u afvallen, als was het de huid van een slang.
Die heeft zijn werk gedaan.
U krijgt nieuwe ogen en zicht op het licht.
U krijgt ook nieuwe oren.
Luister en u zult de hemel horen zingen.

Spreker knipt onopvallend het lampje uit als het koor zingt.

[SPOT UIT](#)

Vocoza zingt:

Ad te Dominum Lelavi – Stefano Bernardi – 3.30
Dominus, da benignitatem – James McMillan – 5.30
Jerusalem surge – Michael Schmoll – 2.00

2. Populus Sion

De spreker staat op
en steekt een tweede kaars aan.
Hij kijkt even hoe het brandt,
kijkt een moment de zaal in langzaam van de ene kant naar de andere
- en gaat zitten
Hij knipt zijn lampje weer aan.
(die heeft hij uitgedaan toen het koor begon te zingen)

[SPOT AAN](#)

Populus Sion, Volk van Sion,
de Heer zal komen en alle naties redden.
ecce Dominus veniet ad salvandas gentes

Ook u zal Hij redden.
Hij zal genade schenken.
Kijk, de tweede kaars brandt hevig.
Hij zal Zijn belofte niet breken.

Vroeger dachten mensen dat de Vader
meedogenloos streng was.
Ze noemden hem *Hij die straft*.
Vroeger dachten mensen dat
Hij een lievelingsvolk had.
Abraham noemde dat volk Israël.

De toekomst is altijd voor iedereen geweest.
Gelovigen, ongelovigen, vrouwen, mannen,
moslims, Christenen, Hindi, Bosjesmannen,
noem maar op, ongeacht geaardheid en huidskleur.

Paars.
De kleur van het licht is paars,
kunt u dat zien?

Voor u is paars misschien de kleur van boete en inkeer,
voor ons is het de kleur van diepte.
Wij zien de dingen net iets anders dan jullie,
zeg maar zonder de materie die het aan de aarde doet kleven.
Wij zien de essentie.
Paars benadert de essentie het meest.

Het blauw van de hemel vermengt zich
met het rood van de aarde, het bloed en de furie.
Paars.

De Heer zal komen en alle naties redden....

Wij engelen hebben in de loop der tijden heel wat mensen gered, wist u dat?

U denkt dat u veel weet, dat u kennis heeft,
maar u weet nog niet het minste.
Als u wijs was, dan wist u dat.

Het geeft niet.
Het komt wel.
O, toekomst!

Spreker knipt zijn lampje uit als het koor zingt.

[SPOT UIT](#)

Vocoza zingt:

Benedixisti – J.G. Reinberger – 3.00

Rorate Coeli – Leo Nestor – 5.30

Ave Maria – Franz X. Biebl – 6.00

Pauze

Vocoza zingt:

O – Antifonen – Herman Strategier – 12.00

3. Gaudete

De spreker staat op
en steekt een derde kaars aan.
Hij kijkt weer even hoe het brandt en gaat zitten
Hij knipt zijn lampje weer aan.

[SPOT AAN](#)

Gaudete in Domino semper, iterum dico, gaudete.

Verheugt u altijd in de Heer, ik herhaal het, verheugt u!

Vieren, er moet door mensen meer gevierd worden.
Geen dronkemansfeesten of slempartijen
waarbij jullie jezelf verliezen en anderen kwaad doen,
maar een van binnenuit stralend geluk.
Een licht van binnen dat zo fel schijnt dat het van buiten zichtbaar is,

vieren op die manier.
Vieren is verheugd zijn en vrucht dragen.

De spreker gaat staan.

O, Wijsheid, *Sapientia*,
Wijs hen de weg,
wijs hen de weg naar het Licht.
Wijs hen de weg
van de Voorzichtigheid.

De spreker gaat zitten.

Roze, de kleur van Gaudete is roze.
Tussen paars en wit in.
De diepte van het paars brengt u naar het wit, het licht.

De toekomst is geen makkelijke weg.
De makkelijke weg leidt echter naar niks,
dat is het pad van de roekelozen.
U kunt beter de voorzichtige weg nemen.

De essentie is dat een leven zonder inzicht een vruchteloos leven is.
Zonder inzicht geen groei,
en vaak....
zonder lijden geen inzicht.
Dat is geen makkelijke boodschap om te geven.

De weg van het leven is een ontwikkelingsweg.
U leert terwijl u leeft, zo is het systeem.
U ervaart – nog eens en nog eens en nog eens,
tot u het ten diepste snapt en de ervaring kunt loslaten.

Vandaag leeft u de kleur paars.
Morgen bent u in het wit,
morgen bent u de bruid.

Ja, u hoort het goed, Willeke Alberti echoot met de woorden mee.
En u dacht nog zo dat engelen geen humor hadden?

Ach, ik leef al zo lang onder de mensen, ik kreeg er wat van mee.
Zo vier ik de mensheid, dat is mijn ontwikkelingsweg.

Ik ben boodschapper
en zij die mijn boodschap ontvangen, zijn mijn aardse leermeesters.
Quid pro quo, voor wat hoort wat.
Ik leerde van sommigen humor,

van anderen gelatenheid en acceptatie.
Maar al kan ik het zelf niet ervaren,
ik leerde ook het lijden begrijpen,
ik leerde de menselijke tekortkomingen,
onmacht, ik doorgrondde lust, vraatzicht, verslaving, van alles.
Door de ogen en gevoelens van mensen,
leerde ik hoe ik mijn boodschappen moest geven,
in welke vorm ik het beste kon verschijnen,
welke taal ik het beste kon spreken.

Spreker is even stil, mijmert.

Maria was mijn dierbaarste docent.
Zij vierde het leven als geen ander.

Morgen dus, morgen de dag van het wit.
Morgen komt de nieuwe tijd.
Een kleine stap, zou je achteloos kunnen denken,
maar voor de mensheid is de stap enorm,
van het ene leven in het andere.

De nieuwe tijd is bereikbaar voor alle volkeren,
voor alle individuen, de kleine en de grote harten
voor de kleine en de grote geesten.

Eens, toen er nog geen vrijheid was en de mens nog
de wil had van een klein kind,
toen was God de Vader streng.
Hij stuurde aan door fouten te bestraffen.

Nu is de mensheid groot genoeg om zelf te beslissen.
Ik wens u Wijsheid, *Sapientia*.
O, Wijsheid.
Wijs hen de weg
naar het licht.

Spreker knipt zijn lampje uit als het koor zingt.

[SPOT UIT](#)

Vocoza zingt:
Magnificat – Arvo Pärt – 6.30

4. Rorate

De spreker staat op
en steekt de vierde kaars aan.
Hij kijkt even hoe het brandt,
knikt naar de zaal - en gaat zitten
Hij knipt voor de laatste keer zijn lampje aan.

[SPOT AAN](#)

Dauwt, hemelen, van boven,
Rorate caeli desuper,
gij wolken, beregene de rechtvaardige:
Opdat de aarde zich zal openen
en de Heiland er uit zal ontspruiten.

Het is winter.
De aarde is verdord, donker en diep in slaap
En juist als niemand het verwacht
ontspruit er iets van een onmenselijke schoonheid,
een roos, een vlekkeloze roos.

Ik kan het in alle talen zeggen,
op duizend manieren, poëtisch, zakelijk,
in klaarheid of in raadsels,
maar dit is wat er gebeurt,
de zegen komt van boven,
de toekomst ligt aan uw voeten,
uw hart gaat open.

[SPOT UIT](#)

Vocoza zingt:

Veni veni Emmanuel	– Zoltan Kodaly	– 4.00
Out of your sleep	– Richard Rodney Bennett	– 2.00
This is the truth	– Vaughan Williams	– 2.30
Nog een kort lied	- anoniem	- 2.00

(De spreker staat onverwacht op),

[SPOT AAN](#)

Word wakker!
Laat u leiden door de woorden
die hier werden gezongen, de hemelse trillingen.
Hier waren geen valse goden,
hier hoorde u geen wanklanken,
geen onvertogen tonen -
het is de roos die doorklonk in alle melodieën.
Uw eigen natuur resoneerde mee,
het licht van de ster die eeuwen geleden
vanuit de diepte in uw ziel vertrokken is
en al mensenlevenslang op weg is naar u toe,
komt nu eindelijk aan in uw bewustzijn.
De muziek riep hem aan,
de muziek maakte hem in u wakker.
Hou het niet tegen, heet hem welkom,
stroom en dein mee, straal en verheug u.
Want ik ben Gabriël, boodschapper,
en ik zeg u dat Het Licht vandaag gekomen is.

Wees Gegroet en Leef de Liefde.

SPOT BLIJFT AAN

Vocoza zingt:

A spotless Rose

– Paul Mealor

– 5.00

Toegift

Vocoza zingt:

The Angel Gabriel

- 2.30